

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00321 / 3.10.2016 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	KÖVESI, Laura Codruța. Combaterea crimei organizate prin dispoziții de drept penal. Teză de doctorat. Timișoara: Universitatea de vest. 2011. Notă: <u>Conducător științific:</u> Prof.dr.PAȘCA Viorel. <u>Comisia de doctorat:</u> Nu se cunoaște. Notă: Plagiat semnalat în „* * *”. Dr Codruța Kovesi, precursora lui Mang. 25.05.2012. Disponibil la: www.militiaspirituala.ro/investigatii/documente-inedite/detalii.html . Ultima accesare: 3 mai 2016.
OA	HEDEȘIU, Emil. Crima organizată transfrontalieră - sursă de risc cu implicații asupra securității naționale a României. In: Constantin MOȘTOFLEI (coordonator) <i>Surse de instabilitate la nivel global și regional. Implicații pentru România</i> . București: Editura Universității Naționale de Apărare. 2004.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.031:23 – p.033:00	p.120:01 – p.122:00.
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipele Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioase de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

ROMÂNIA
UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
FACULTATEA DE DREPT ȘI ȘTIINȚE ADMINISTRATIVE

TEZĂ DE DOCTORAT

Conducător de doctorat:
Prof. univ. dr. VIOREL PAȘCA

Doctorand:
LAURA CODRUȚA KÖVESI

TIMIȘOARA
- 2011 -

ROMÂNIA
UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
FACULTATEA DE DREPT ȘI ȘTIINȚE ADMINISTRATIVE

TEZĂ DE DOCTORAT

TEMA: *„COMBATEREA CRIMEI ORGANIZATE
PRIN DISPOZIȚII DE DREPT PENAL“*

CONDUCĂTOR DE DOCTORAT:
Prof. univ. dr. VIOREL PAȘCA

DOCTORAND:
LAURA CODRUȚA KÖVESI

TIMIȘOARA
- 2011 -

individualizat ferm și plasat în extrema ilegalității prin scopurile acțiunilor, mijloacelor și metodelor sale specifice.

Legătura dintre crima organizată transfrontalieră și procesul globalizării rezultă din dualismul globalizării în sensul în care într-o situație ceea ce este pozitiv în acțiune și efect pentru unul este în același timp negativ pentru altul. Dualitatea, alături de mobilitate și glocalizare sunt trei dintre trăsăturile definitorii ale globalizării. Glocalizarea³⁸ exprimă unitatea indestructibilă dintre tensiunile globalizante și cele localizante, dintre existența liberă și viața îngrădită, dintre acolo și aici, întrucât ceea ce pentru unii reprezintă opțiune liberă, pentru alții înseamnă destinul nefast al vieții. Crima organizată transfrontalieră este unul dintre fenomenele ce exprimă noul concept al glocalizării în sensul în care aparent crima organizată transfrontalieră este un furnizor de servicii pentru îndeplinirea dorințelor interzise, mai ales ale celor localizați – fixați de barierele, constrângerile, regulile morale, sociale, religioase, economice – dar, în fapt, este capcana ce poate spulbera protecția drepturilor fundamentale ale individului. Începând cu anii '90, în contextul unor evoluții majore geopolitice și geostrategice, cele două fenomene – globalizarea și crima organizată transfrontalieră – lipsite de coordonarea unui centru de comandă unic, au fost influențate de acțiunile unui nou tip de actori ai scenei internaționale, comparabil cu un conglomerat sau mozaic caracterizat de consistențe, culori și nuanțe diferite – rețelele.

Rețelele îmbracă două forme, și anume:

➤ legale – alianțe de state, organizații internaționale, companii din cadrul trusturilor multinaționale sau ale organizațiilor neguvernamentale grupate în diverse curente și tendințe sociale, ecologice, de apărare a drepturilor fundamentale ale cetățenilor ori umanitare;

➤ ilegale – cele ale crimei organizate transfrontaliere, ale organizațiilor

³⁸ Bauman, Zygmunt, *Globalizarea și efectele ei sociale*, Editura Antet, București, 2003, p.70, precizează că termenul a fost inventat de Roland Robertson. Termenul este folosit și de Gerd Schönwälder în *Globalization, Violent Conflict and Peacebuilding – A Concept Note on Future Programming Possibilities*, martie 2003.

teroriste și ale grupărilor extremiste.

Chiar dacă, pentru unii, termenul de rețea are o conotație negativă, noțiunea de actor tip rețea este acceptată pe plan internațional, deoarece acoperă multitudinea și complexitatea legăturilor de interese ce există și se multiplică în toate sferele vieții globale. Cele două tipuri de rețele provoacă, în domeniile în care se manifestă, efecte contradictorii prin valorificarea în acțiunile lor a caracteristicilor elementelor definitorii ale procesului de globalizare, și anume: informația, bazele de date, decizia, libertatea de acțiune, capitalul liber, proprietatea, profitul, polarizarea, puterea, revoluția tehnologică, spațiul etc.

Tendința actorilor rețelelor legale este de a-și proiecta o structură stabilă de alianțe pentru o perioadă îndelungată care să corespundă intereselor proprii și celor comune determinate de un sistem de valori convergente. Cu cât aceste valori sunt mai profunde, se respectă și sunt apărate pe arii mai întinse, cu atât mai mult se manifestă procesul de accelerare al globalizării în acel spațiu comun. La nivelul actorilor statali, diferențele dintre sistemele de valori generate de concurența pentru resurse determină crearea de grupări și alianțe diverse, de natură politică, economică sau militară. Legăturile și efectele lor, plecând de la indivizi și ajungând la state, sunt profunde și transformatoare, în etapa actuală de dezvoltare a societății umane, influențând modul de a trăi, precum și modul în care dorim să fim guvernați. Răspunzătoare de gradul enorm de integrare al societății omenești este revoluția tehnologică ce a influențat mijloacele, metodele, posibilitățile de exprimare și acțiune din toate domeniile de manifestare a celor două forme – legală sau ilegală. Revoluția tehnologică a promovat invențiile și inovațiile ce au dus la digitalizarea datelor și valorilor, miniaturizarea, informatizarea, comunicațiile și transporturile, ca factor de accelerare a gradului de integrare la nivel global.

Cele mai profunde și numeroase transformări s-au produs și se vor mai produce la nivelul statelor naționale ca urmare a procesului deosebit de dinamic al creșterii interdependenței dintre statele naționale, ca urmare a extinderii și